

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/248/2015
Identifikačné číslo spisu:	8014201063
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8014201063.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudcov JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: Ing. V. K., M., zastúpený advokátom: JUDr. Igor Šafranko, sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, Námestie Mieru 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP2-2014/017398-002/BOS zo dňa 16. júna 2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 4S/58/2014-34 zo dňa 16. apríla 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 4S/58/2014-34 zo dňa 16. apríla 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 4S/58/2014-49 zo dňa 15. októbra 2015 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove (ďalej „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-PO-OOP2-2014/017398-002/BOS z 16.06.2014 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň v zmysle opravného uznesenia zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania žalobcovi vo výške 619,19 €, právneho zástupcovi žalobcu do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku krajský súd okrem iného uviedol, že podľa § 32 ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 578/2006 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o niektorých ustanoveniach zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky 578/2006 Z.z.“) pri určovaní siete staníc technickej kontroly pre technickú kontrolu pravidelnú sa vychádza zo zásady, že v každom okrese musí byť zriadená aspoň jedna stanica technickej kontroly pre každú z kategórie vozidiel, ak

počet evidovaných vozidiel vytvára predpoklady na vyťaženie viac ako 50% kapacity kontrolnej linky pre príslušnú kategóriu vozidiel. Krajský súd je toho názoru, že podľa § 32 ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 578/2006 Z.z. zrušenie stanice technickej kontroly v danom prípade by prichádzalo do úvahy vtedy, ak by počet evidovaných vozidiel nevytváral predpoklady na vyťaženie viac ako 50% kapacity kontrolnej linky pre danú kategóriu vozidiel. Napriek námietkam Okresného úradu Svidník proti Dodatku č. 19 adresovaným Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, ani z odpovede Ministerstva nevyplýva, že by vydalo Dodatok č. 19 po zistení, že v okrese Svidník počet evidovaných vozidiel pre danú kategóriu vozidiel nevytvára predpoklady na vyťaženie viac ako 50% kapacity kontrolnej linky. Tento dodatok je aktom nižšej právnej sily ako vyhláška č. 578/2006 Z.z.. V danom prípade dospel krajský súd k názoru, že ak správne orgány vychádzali z uvedeného dodatku, ktorý je v rozpore s § 32 ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 578/2006 Z.z. možno tento postup považovať za vadu, ktorá má vplyv na zákonnosť rozhodnutí. Krajský súd je toho právneho názoru, že Ministerstvo nemôže vydávať administratívne akty na základe ľubovôle bez toho, aby sa zaoberali, či nie sú v rozpore so zákonom. Právne odôvodnil krajský súd svoje rozhodnutie § 37 ods. 2, § 38 ods. 2 písm. f/ a § 38 ods. 9 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 32 ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 578/2006 Z.z..

Rozhodnutie o trovách konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Opravným uznesením krajský súd upravil výšku priznaných trov konania na sumu vo výške 619,19 €.

II.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že najvyšší súd zamietne žalobu ako nedôvodnú, alternatívne zruší rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p.

Uviedol, že dňa 31.01.2014 vydalo Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR (ďalej len „ministerstvo“) Dodatok č. 19, ktorým sa mení a dopĺňa Pokyn č. 10796-2100/06 zo dňa 08.12.2006 na uplatňovanie niektorých ustanovení zákona č. 725/2004 Z.z. a niektorých ustanovení vyhlášky č. 578/2006 Z.z. v znení dodatkov č. 1-18. Uvedený dodatok nadobudol účinnosť dňa 31.01.2014. Okresný úrad Svidník sa pri vydaní prvostupňového rozhodnutia spravoval § 38 ods. 9 zákona č. 725/2004 Z.z. v nadväznosti na ustanovenie § 38 ods. 2 písm. f/, § 37 ods. 2 zákona č. 725/2004 Z.z. a § 4 ods. 6 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a Dodatkom č. 19 ešte pred tým, ako žiadateľ dňa 05.02.2014 v zmysle § 38 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. doplnil svoju žiadosť o udelenie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly. Sieť staníc technických kontrol určuje ministerstvo. Dôvod nevyhovenia žiadosti na vydanie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly typu A vo Svidníku prvostupňový orgán špecifikoval keď uviedol, že v čase podania žiadosti nebola v okrese Svidník na požadovaný typ A stanice technickej kontroly voľná kapacita siete podľa § 37 ods. 2 zákona č. 725/2004 Z.z.. Žalovaný ako aj prvostupňový orgán postupovali v súlade so zákonom č. 725/2004 Z.z.. Krajský súd išiel podľa názoru žalovaného nad rozsah svojich právomocí, ak vyslovil neplatnosť individuálneho správneho aktu ako ústredného orgánu štátnej správy. Predmetný dodatok bol platný, žiaden orgán dané opatrenie nezrušil resp. nevyhlásil jeho neplatnosť. Vzhľadom k tomu, že platí prezumpcia správnych aktov, správne orgány z neho museli vychádzať. Ďalej žalovaný poukázal na § 32 ods. 2, 4 a 5 správneho poriadku a poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 4Sž/98-102/02 z 17.12.2002. Zároveň podal žalovaný odvolanie aj proti trovám konania.

III.

Proti opravnému uzneseniu nebolo podané odvolanie, toto nadobudlo právoplatnosť dňa 07.11.2015. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného proti rozsudku nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.)

preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk <., najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Predmetom tohto konania bolo rozhodnutie žalovaného č. OU-PO-OOP2-2014/017398-002/BOS zo 16.06.2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového orgánu - Okresného úradu Svidník, odbor cestnej dopravy a komunikácií č. OU-SK-OCDPK-2014/001450-005 z 27.02.2014 vo veci zamietnutia žiadosti žalobcu o vydanie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly typu A vo Svidníku z dôvodu, že neboli splnené podmienky § 38 ods. 2 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z.z. v spojení s § 38 ods. 9 zákona č. 725/2004 Z.z. potvrdil.

Podľa § 37 ods. 2 zákona č. 725/2004 Z.z. stanice technickej kontroly sa členia na jednotlivé typy podľa počtu kontrolných línií a kategórie vozidiel, na ktorých sa vykonávajú jednotlivé druhy technických kontrol. Sieť staníc technickej kontroly a ich počty podľa jednotlivých druhov technických kontrol a typov staníc technických kontrol určuje ministerstvo.

Podľa § 37 ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z. podrobnosti o určovaní siete staníc technických kontrol podľa odseku 2 ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

Podľa § 38 ods. 2 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z.z. okresný úrad udelí fyzickej osobe alebo právnickej osobe povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly, ak na požadovaný typ stanice technickej kontroly je voľná kapacita siete podľa § 37 ods. 2.

Podľa § 39 ods. 1 písm. a/ zákona č. 725/2004 Z.z., okresný úrad udelí žiadateľovi oprávnenie na vykonávanie technickej kontroly, ak o udelenie oprávnenia na vykonávanie technickej kontroly požiadal v čase platnosti povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly podľa § 38 ods. 10.

Podľa § 38 ods. 9 zákona č. 725/2004, okresný úrad na základe posúdenia žiadosti a jej príloh rozhodne o udelení povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly, ak sú splnené podmienky podľa odsekov 2 až 5; inak žiadosť zamietne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, po preskúmaní administratívneho spisu žalovaného a doterajšieho konania dospel k právnomu záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné priznať úspech, pretože rozsudok krajského súdu trpí právnymi vadami a je aj nepreskúmateľným pre jeho zmatečné odôvodnenie.

Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného o nevyhovení žiadosti žalobcu a neudelení povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly typu A vo Svidníku.

Z vyššie citovaného, ustanovenia § 37 ods. 2 zákona č. 725/2004 Z.z. veta druhá vyplýva, že sieť staníc technickej kontroly a ich počty podľa jednotlivých druhov a typov určuje ministerstvo. Z toho vyplýva, že najprv musí ministerstvo určiť sieť a počty staníc technickej kontroly a až potom môže žalobca požiadať o udelenie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly o ktorom rozhoduje žalovaný (§ 38 ods. 9 zákona č. 725/2004 Z.z.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z administratívneho spisu zistil, že v čase podania žiadosti žalobcu, nebola ministerstvom určená sieť a počet staníc technickej kontroly vo Svidníku. Je irelevantné, že zrušením oprávnenia na vykonanie technickej kontroly oprávnenej osobe R.T. - Z. došlo k uvoľneniu kapacity siete staníc technickej kontroly typu A v okrese Svidník, pretože len ministerstvo, nie teda žalovaný má oprávnenie zo zákona vytvárať (určovať) nové stanice technickej kontroly. Z tohto hľadiska je potom žiadosť žalobcu podaná predčasne a rovnako predčasne je podaná aj žaloba v správnom súdnom konaní. Najvyšší súd dodáva, že ide len o fakultatívne právo žalobcu, v tomto prípade však nemožno hovoriť ani o fakultatívnom práve, pretože žalovaný - okresný úrad nemá zákonnú kompetenciu určovať sieť a počet staníc technickej kontroly.

Rozsudok krajského súdu je ďalej aj nepreskúmateľným z dôvodu jeho zmätočného odôvodnenia. Krajský súd uviedol v odôvodnení svojho rozsudku, že Dodatok č. 19 doplnujúci pokyn č. 10796-2100/06 z 08.12.2006 na uplatňovanie niektorých ustanovení zákona č. 725/2004 Z.z. a niektorých ustanovení vyhlášky č. 578/2006 Z.z. bol vydaný v rozpore s § 32 ods. 2 písm. b/ vyhlášky Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR. Krajský súd konštatoval, že ministerstvo nemôže vydávať administratívne akty na základe ľubovôle.

Podľa § 32 ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 578/2006 Z.z., pri určovaní siete stacionárnych staníc technickej kontroly pre technickú kontrolu pravidelnú sa vychádza zo zásady, že v každom okrese musí byť zriadená aspoň jedna stanica technickej kontroly pre každú z kategórie vozidiel, ak počet evidovaných vozidiel vytvára predpoklady na vyťaženie viac ako 50% kapacity kontrolnej linky pre príslušnú kategóriu vozidiel.

V prvom rade poukazuje najvyšší súd na skutočnosť, že dodatok k pokynu ministerstva, nie je v žiadnom prípade možné považovať za administratívny akt. Je potrebné zdôrazniť, že ide len o internú smernicu, ktorá nie je všeobecne záväzná a nesplňa atribúty administratívneho aktu. Takže podstatné je, že pokiaľ by takýto pokyn bol v rozpore so zákonom, alebo vyhláškou, nemožno sa ním riadiť. V tomto prípade je však skutočnosť, či pokyn v zmysle jeho dodatku je v rozpore s vyhláškou bezpredmetná. Ako už je uvedené vyššie, žalovaný nie je aktívne legitimovaný na určovaní sietí a počtov staníc technickej kontroly a preto môže rozhodovať o žiadosti žalobcu až potom, ako určí stanicu technickej kontroly ministerstvo (§ 39 ods. 1 písm. a/ zákona č. 725/2004 Z.z.). Odôvodnenie krajského súdu je teda absolútnym nepochopením zákona č. 725/2004 Z.z..

O trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.